

Pri Sv. Jerneju, ned., 3.12.1995

MIKLAVŽEVANJE.

Milavžev govor:

Z velikim veseljem prihajam k vam, k Sv. Jerneju. Spoznali boste, kako vas rad imam. Prinašam vam zvrhan koš sreče, miru in pravega veselja.

Moja domovina je v mestu MIRA, v LIKIJI, v MALI AZIJI v današnjem Demre, v turškem okrožju, v ANTALIJI. Stariša, ata in mama sta bila verna in pobožna človeka. Naučila sta me lepo moliti in ponižno Boga častiti. Še sedaj sem jima hvaležen. Na zemlji sem živel pred 1500 leti, od leta 270 do 350 po Kristusu. Star 80 let sem se preselil v lepa nebesa. Bog me je izbral za čudežnega pomočnika in priprošnjika v vsaki sili.

Ker sem se z lahkoto učil, so me dali naprej v šole. Postal sem duhovnik in nato še škof.

V moji bližini so živele tri siromašne sestrice. Bile so tako revne, da zaradi slabe obleke še v cerkev k nedeljski maši niso mogle. Hotel sem jim pomagati. V mraku, sem jim skozi odprto okno na skrivaj vrgel tri zlata jabolka. Tako so si nakupile čevljev in obleke. V kratkem so se še srečno poročile. Zato me tudi slikajo s tremi zlatimi jabolki. Na daljavo sem rešil pred smrtjo nedolžno obsojenega, da mu niso vzeli življenja. Ugrabljenega mladeniča sem pripeljal nazaj v očetovo hišo. Na globokem morju sem rešil ladjo, da se ni potopila. Ob hudi lakoti v mestu Mira se m jim pripeljal celo ladjo hrane. K življenju sem obudil tri umorjene mladeniče.

Nekaj časa sem bil sam v ječi in nato so me izpustili. Preselil sem se v lepo večnost. Toda dobrota še naprej živi. Tudi vi otroci hočete biti dobri.

**Sedaj se z vami veselim,
rad vas imam in
dobrote vam delim.**

Tudi vi boste neke vrste miklavži, če boste dobri in pridni. Pridno se boste učili, zlasti verouk, pisali domače naloge, hodili večkrat k sveti spovedi in obhajilu.

**PARKLJI zunaj, bolj odmaknjeni pojo: Mi vsi parklji in hudobci,
radi imamo grešnike,
še болоj pa vse hudobneže.**